Nr. 95 Koźmin, sobota dnia 27 listopada 1926 r. Rok 39

ORĘDOWNIK URZĘDOWY POWIATU KOŹMIŃSKIEGO

Przedpłata: na miesiąc listopad 1,00 zł. | Wychodzi w środy i soboty | Ogłoszenia: miejscowe mm. 1-łamowy 5 groszy pozamiejscowe „ „ 6 „

Dział urzędowy

Nr. 430. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1926 r. **o karach za rozpowszechnianie nieprawdziwych wiadomości, oraz o karach za zniewagę władz i ich przedstawicieli.**

Na zasadzie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78 poz. 443), postanawiam, co następuje:

Art. 1. Kto publiczne lub w druku rozpowszechnia świadomie nieprawdziwą lub przekręconą, a mogącą wyrządzić szkodę interesom Państwa, albo wywołać niepokój publiczny, wiadomość o niebezpieczeństwie, grożącem Państwu w jego stosunkach zewnętrznych lub wewnętrznych, a w szczególności o niebezpieczeństwie, grożącem jego ustrojowi konstytucyjnemu lub społecznemu, choćby wiadomość podawał jako pogłoskę — ulega karze grzywny od trzystu złotych do dziesięciu tysięcy złotych, z zamianą w razie nieściągalności na areszt od dziesięciu dni do trzech miesięcy.

Jeżeli sprawca dopuścił się rozpowszechniania takich wiadomości wskutek niedbalstwa — ulega karze grzywny od stu złotych do trzech tysięcy złotych, z zamianą w razie nieściągalności na areszt od trzech dni do miesiąca.

Druk ulega konfiskacie.

Art. 2. Kto publicznie lub w druku rozpowszechnia świadomie nieprawdziwą lub przekręconą, a mogącą wyrządzić szkodę interesom Państwa, albo wywołać niepokój publiczny, wiadomość o działalności władz państwowych lub o działalności ich przedstawicieli, będącej w związku z ich urzędowemi czynnościami, choćbe wiadomość podawał jako pogłoskę — ulega karzgrzywny od stu złotych do pięciu tysięcy złotych, z zamianą w razie nieściągalności na areszt od trzech dni do sześciu tygodni.

Jeżeli sprawca dopuścił się rozpowszechniania takich wiadomości wskutek niedbalstwa — ulega karzy grzywnej od pięćdziesięciu złotych do dwóch tysięcy złotych, z zamianą w razie nieściągalności na areszt od jednego dnia do dwóch tygodni.

Druk ulega konfiskacie.

Przedstawicielami władz państwowych są: Prezydent Rzeczypospolitej, Marszałek Sejmu i Marszałek Senatu Rzeczypospolitej, Prezes Rady Ministrów i Ministrowie, tudzież Sędziowie zawodowi i urzędnicy państwowi, powołani do bezpośredniego lub pośredniego rozstrzygnięcia spraw publicznych, albo do wydawania rozporządzeń, zarządzeń, rozkazów lub zakazów. Przepisy niniejszego artykułu, dotyczące władz państwowych i ich przedstawicieli, stosują się także do oddziałów wojskowych i ich dowódców.

Art. 3. Kto publicznie, w druku, w piśmie do urzędu lub w urzędzie dopuszcza się karnej według ustaw powszechnych zniewagi władz państwowych lub ich przedstawicieli podczas lub z powodu pełnienia przez nich urzędowych czynności, albo dopuszcza się zniewagi przedstawiciela państwa obcego, uwierzytelnionego przy Prezydencie Rzeczypospolitej — ulega karze grzywny od stu złotych do pięciu tysięcy złotych, z zamianą w razie nieściągalności na areszt od trzech dni do sześciu tygodni.

Druk ulega konfiskacie.

Postanowienia ustępu ostatniego art. 2 mają zastosowanie.

Art. 4. W przypadkach przewidzianych w art. 1, 2 i 3, jeżeli przestępstwo popełniono w piśmie perjodycznem, prócz autora, oraz innych uczestników (współwinnych), ulegają karom w tych artykułach przewidzianym również redaktor odpowiedzialny, redaktor lub rzeczywisty kierownik tego działu czasopisma, w którym wydrukowano wiadomość lub zniewagę. W szczególności, jeżeli powyższe osoby dopuściły do ogłoszenia wiadomości lub zniewagi tylko przez nieoględność — ulegają w zależności od treści druku karze, przewidzianej w art. 1 ust. 2, art. 2 ust. 2, a w przypadku zniewagi karze grzywny od pięćdziesięciu złotych do dwóch tysięcy złotych, z zamianą w razie nieściągalneści na areszt od jednego dnia do dwóch tygodni.

W razie niewskazania jednak przez powyższe osoby na żądanie władzy administracyjnej w ciągu siedmiu dni autora, zamieszkałego w Polsce w chwili ukazania się druku — ulegają one w zależności od treści druku karze, przewidzianej w art. l. ust. 1, art. 2 ust. 1, lub art. 3.

Art. 5. Jeżeli przestępstwo popełniono w druku innym, aniżeli wymieniony w art. 4, karom przewidzianym, art. 1 ust. 1, art. 2 ust. 1 i art. 3 ulegają:

nakładca i wydawca — jeżeli na żądanie władzy administracyjnej nie wskażą w ciągu dni siedmiu autora, zamieszkałego w Polsce w chwili ukazania się druku;

zarządzający drukarnią, jeżeli na żądanie władzy administracyjnej nie wskaże zamieszkałego w Polsce w chwili ukazania się druku — autora, nakładcy lub wydawcy;

rozpowszechniający druk, jeżelina nim nie wskazano zakładu, mającego siedzibę w Polsce, w którym druk tłoczono, albo jeżeli rozpowszechniający wiedział lub z okoliczności szczególnych mógł wiedzieć, że oznaczenie zakładu jest niezgodne z prawdą, lub że treść druku zawiera cechy przestępstwa.

Przepis niniejszy nie uchyla odpowiedzialności za uczestnictwo (współwinę) według zasad ogólnych.

Art. 6. Za grzywny, opłaty i koszta postępowania, nałożone na skazanego autora, redaktora odpowiedzialnego, redaktora lub rzeczywistego kierownika działu

czasopisma, odpowiadają solidarnie, bez względu, czy są osobą fizyczną, czy prawną, wydawca, nakładca, właściciel czasopisma, zarządzający drukarnią i jej właściciel lub dzierżawca, za skazanego wydawcę i nakładcę — solidarnie zarządzający drukarnią i jej właściciel lub dzierżawca; za zarządzającego drukarnią — właściciel drukarni lub dzierżawca.

Władza orzekająca wykona karę aresztu zastępczego, bądź po stwierdzeniu niemożności ściągnięcia grzywny od skazanego, bądź stosownie do własnego uznania dopiero po stwierdzeniu niemożności jej ściągnięcia także od majątkowo odpowiedzialnych.

Art. 7. Do orzekania o przestępstwach, przewidzianych w niniejszem rozporządzeniu, powołane są władze administracyjne II-iej instancji lub szczególnie przez Ministra Spraw Wewnętrznych upoważnione władze administracyjne I-ej instancji; nie potrzeba wniosku lub upoważnienia innej władzy lub pokrzywdzonego.

Wydanie orzeczenia przeciw niektórym oskarżonym i majątkowo odpowiedzialnym nie wyklucza późniejszego wydania orzeczenia przeciw innym.

Władza administracyjna I lub II instancji może tymczasowo zająć druk, którego treść zawiera cechy przestępstwa, przewidzianego w art. 1, 2 lub 3.

Właściwa władza administracyjna orzecze konfiskatę druku w ciągu siedmiu dni, od zajęcia, bądź w orzeczeniu skazującym, bądź w orzeczeniu osobnem. Uchybienie teho terminu powoduje zgaśnięcie zajęcia z mocy samego prawa.

Art. 8. Jeżeli władza administracyjna skieruje sprawę do sądu, nie znajdując podstawy do ukarania według art. 1, 2 lub 3 sąd zastosuje przepisy powszechnych ustaw karnych.

Ukaraniu administracyjnemu z mocy niniejszego rozporządzenia nie stoi na przeszkodzie okoliczność, że czyn stanowi przestępstwo, zagrożone karą surowszą według innych ustaw karnych.

W razie skazania w następstwie za takie przestępstwo sąd zalicza na poczet kary przez siebie wymierzonej, karę wymierzoną z mocy niniejszego rozporządzenia. Ścigane następne jest jednak wykluczone, jeśli czyn oskarżonego prócz cech przestępstwa z art. 1 lub 2, za które go skazano, ma tylko jeszcze cechy przestępstwa z art. 263, 264, K. K. z roku 1903, § 308 u. k. z r. 1852 lub § 131 k. k. z r. 1871. To samo ma zastosowanie w razie z biegu przepisu art. 3 z przepisami innych ustaw karnych, przewidujących karę za nieposzanowanie władz lub za zniewagę.

Władza administracyjna przesyła właściwemu prokuratorowi odpis swego orzeczenia, dołączając trzy egzemplarze skonfiskowanego druku.

Art. 9. Orzeczenie władzy administracyjny zawierać będzie: oznaczenie władzy administracyjnej, oskarżonego i majątkowo-odpowiedzialnych, czynu zarzuconego oskarżonemu, czasu i miejsca przestępstwa, wymiar kary zasadniczej i zastępczej, orzeczenie konfiskaty, zasądzenie z tytułu odpowiedzialności solidarnej, wskazanie przepisów będących podstawą orzeczenia, trybu zaskarżenia orzeczenia, datę orzeczenia i podpis urzędnika.

Art. 10. Oskarżony i majątkowo odpowiedzialny mogą wnieść przeciwko orzeczeniu skazującemu władzy administracyjnej na jej ręce odwołanie ustne lub pisemne do właściwego sądu okręgowego w ciągu siedmiu dni od dnia doręczenia orzeczenia. Sąd ten rozstrzyga prawomocnie przy odpowiedniem zastosowaniu przepisów, dotyczących odwołań od wyroków sądów powiatowych (pokoju). Sąd okręgowy nie może jednak przekazać sprawy do ponownego rozpoznania przez władzę administracyjną. Majątkowo odpowiedzialny ma prawa oskarżonego. W razie uniewinnienia skazanego należy uchylić odpowiedzialność majątkową, choćby odpowiedzialny nie wniósł odwołania.

Postanowienia powyższe mają odpowiednie zastosowanie do osobnego orzeczenia o konfiskacie (art. 7 ust. ost.).

Art. 11. Do wynagrodzenia szkody zrządzonej zajęciem, które zgasło, stosują się odpowiednio dotychczasowe przepisy prawne.

Art. 12. Odwołanie do sądu nie wstrzymuje ściągnięcia grzywny od skazanego i majątkowo odpowiedzialnego. Zastępczej kary aresztu nie można wykonać przed prawomocnością orzeczenia. W razie niezapłacenia grzywny do siedmiu dni po doręczeniu orzeczenia, władza orzekająca władną jest na czas aż do ściągnięcia grzywny lub wykonania aresztu zastępczego zawiesić czasopismo, a jeśli odpowiedzialnym jest właściciel drukarni, wstrzymać jej działalność. Decyzja nie ulega zaskarżeniu.

Art. 13. Na wniosek władzy administracyjnej (art. 7, ust. 1) sąd okręgowy zawiesi na czas od dni czternastu do trzech miesięcy czasopismo, którego treść dała powód do skazania conajmniej trzykrotnego za przestępstwo przewidziane w niniejszem rozporządzeniu. Orzeczenie sądu nie ulega zaskarżeniu.

Art. 14. Winni wydawania czasopisma zawieszonego (art. 12 i 13) chociażby pod innem oznaczeniem, albo prowadzenia drukarni mimo wstrzymania jej działalności (art. 12) — ulegają karze grzywny od dwustu złotych do pięciu tysięcy złotych z zamianą w razie nieściągalności na areszt od tygodnia do sześciu tygodni. Tej samej karze ulegają winni rozszerzania druku zajętego lub skonfiskowanego albo odtwarzania jego treści drukiem.

Druki ulegają konfiskacie.

Do postępowania mają odpowiednie zastosowanie art. 7—12 niniejszego rozporządzenia.

Art. 15. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrom Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości.

Art. 16. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie trzeciego dnia po dniu ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) I. Mościcki.

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
(—) J. Piłsudski.

Minister i Kierownik Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenie Publicznego:
(—) K. Bartel.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) Sławoj Składkowski.

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) August Zaleski.

Minister Skarbu:
(—) G. Czechowicz.

Minister Sprawiedliwości:
(—) A. Meysztowicz.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) Niezabytowski.

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) E. Kwiatkowski.

Minister Komunikacji:
(—) Romocki.

Minister Robót Publicznych:
(—) Moraczewski

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) Dr. Jurkiewicz

Minister Reform Rolnych:
(—) Witold Staniewicz.

(Dz. Ust. R. P. z dnia 6 listopada 1926 r. Nr. 110 poz. 640).

Nr. 431. **Komunikat.**

Państwowy Monopol Spirytusowy wypuszcza na rynek wewnętrzny do celów gospodarstwa domowego jak oświetlanie mieszkań, gotowania potraw i t. p. oraz do celów technicznych i przemysłowych np. do politur. laków, popędu motorów i innych celów t. zw. spirytus skażony (dena turowany) popularnie zwany okowitą lub brendką.

Spirytus ten wysokiej mocy 92—95% jest sporządzany, rozlewany w butelki i sprzedawany pod ścisłą kontrolą organów skarbowych po przystępnych cenach 88 względnie po 90 gr za litr (bez butelki).

Jako przeznaczony do specjalnych celów, zaprawiony zostaje przed wydaniem go do obrotu mięszaniną składników chemicznych, które z jednej strony mają zadanie zepsuć smak i zapach spirytusu z drugiej umożliwić władzom skarbowym śledzenie obrotu tym spirytusem i jego zużycie. Jednym z tych składników jest alkohol metylowy, bedący silną trucizną, który spożywany w małych dawkach, powoduje utratę wzroku (ślepotę) trwałe zatrucie organizmu wprowadzając ciężkie dolegliwości a w końcu śmierci. Ciężko zatrucia spowodowane nadmiernem spożyciem takiego spirytusu mogą spowodować natychmiastową śmierć, co miało niedawno miejsce w powiecie mogileńskim.

Mimo tak zgubnych skutków spożywania spirytusu skażonego, Wielkopolska Izba Skarbowa konstatuje z nadsyłanych jej sprawozdań, że konsumcja tego spirytusu jako napoju, przybiera na obszarze Województwa Poznańskiego coraz większe rozmiary.

Ten groźny dla zdrowia i życia obywateli stan, skłania Wielkopolską Izbę Skarbową do odwołania się do wszystkich społecznych organizacji obywateli i do władz duchownych i świeckich z prośbą aby w ramach swoich kompetencji przeciwdziałały wpływem, pouczaniem lub nadzorem w spożywaniu spirytusu skażonego. Niezależnie od tego Wielkopolską Izbą Skarbową poleca swoim organom stosować w tych wypadkach najsurowszy sposób stojące do dyspozycji środki karne przeciw osobom, które na tym tle dopuszczają się nadużyć skarbowych. Osoby, które skutecznie przyczynią się do wykrycia niedozwolonego zużycia spirytusu skażonego otrzymają nagrody pieniężne w wysokości zależnej od rozmiarów wykrytego nadużycia.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości.
Koźmin, dnia 25 listopada 1926 r.
Starosta.

— L. dz. 7971/26 4. II. —

Nr. 432. Na zarządzenie Pana Wojewody w Poznaniu z dnia 30 kwietnia 1926 r. L. dz. 1920/26 VI podaję do publicznej wiadomości, że pewna część strojarek (modystek). zamieszkałych w Poznaniu, wniosła o utworzenie przymusowego cechu dla zawodu strojarskiego (modystek) na obwód Poznańskiej Izby Rzemieślniczej z siedzibą w Poznaniu.

Celem przeprowadzenia głosowania po myśli § 100 a i 100 b ord. proc. wzywam wszystkich tych, którzy samodzielnie zawód strojarski jako rzemiosło uprawiają w miejscowościach, objętych działalnościami Pozańskiej Izby Rzemieślniczej do oświadczenia się za lub przeciw założeniu wspomnianego cechu, piśmiennie lub ustnie, w przeciągu jednego tygodnia od dnia ukazania się niniejszego obwieszczenia u pp. Starostów odnośnych powiatów lub władz miejscowych (Magistratów — Komisarzy obwodowych Naczelników gminnych w Poznaniu w Magistracie, Wydział II. przy Placu Sapieżyńskim I. piętro pokoj 8 w godzinach służbowych od 8½ — 13).

Oświadczenia takie uznane będą za ważne, z których wynika niedwuznaczenie, czy osoba odnośna jest za lub przeciw utworzeniu przymusowego cechu strojarskiego (modystek).

Podanych oświadczeń po upływie głosowania z dniem 1 grudnia 1926 r. nie uwzględnia się.

Potrzebne jest również oświadczenie tych, którzy podpisali wniosek o utworzenie przymusowego cechu.

Poznań, dnia 3 listopada 1926 r.
Komisarz Wojewódzki
Prezydent miasta stoł. Poznania
z Polecenia: Czasz.

Powyższe podaję do wiadomości.
Koźmin, dnia 26 listopada 1926 r.
Starosta.

— L. dz. 8022/26 4. II. —

Nr. 433. Na zarządzenie Pana Wojewody w Poznaniu z dnia 11 września 1926 r. L. dz. 4937/26 VI, podaję do publicznej wiadomości, że część przedsiębiorstw zawodu elektrotechnicznego zamieszkałych w Poznaniu, wniosła o utworzenie przymusowego cechu dla zawodu elektrotechnicznego na obwód Poznańskiej Izby Rzemieślniczej z siedzibą w Poznaniu.

Celem przeprowadzenia głosowania po myśli § 100a i 100b ord. proc. wzywam wszystkich tych, którzy samodzielnie zawód elektrotechniczny jako rzemiosło uprawiają, w miejscowościach objętych działalnościami Poznańskiej Izby Rzemieślniczej, do oświadczenia się za lub przeciw założeniu wspomnianego cechu, piśmiennie lub ustnie w przeciągu jednego tygodnia od dnia ukazania się niniejszego obwieszczenia u pp. Starostów odnośnych powiatów lub władz miejscowych (Magistratów — Komisarzy Obwodowych — Naczelników gminnych — w Poznaniu w Magistracie, Wydział II. przy placu Sapieżyńskim I ptr. pokój 8 w godzinach służbowych od 8½ — 13).

Tylko takie oświadczenia uznane będą za ważne, z których wynika niedwuznaczenie, czy osoba odnośna jest za lub przeciw utworzeniu przymusowego cechu dla obwodu elektrotechnicznego.

Podanych oświadczeń po upływie głosowania z dniem 1 grudnia 1926 r. nie uwzględnia się.

Potrzebne jest również oświadczenie tych którzy podpisali wniosek o utworzenie przymusowego cechu.

Poznań, dnia 3 listopada 1926 r.
Komisarz Wojewódzki:
Prezydent miasta stoł. Poznania
Z polecenia: Czasz.

Powyższe podaję do wiadomości.
Koźmin, dnia 26 listopada 1926 r.
Starosta.

— L dz. 8023/26. 4. II. —

Obwieszczenie innych władz.

Nr. 434. Wszystkie mi podległe siły nauczycielskie prześlą niezwłocznie, najpóźniej do 27 bm. w legitymacje służbowe, które z końcem bieżącego roku tracą ważność z powodu braku miejsca na prolongatę na rok następny.

Wszystkie inne legitymacje słubowe należy przedłożyć w termie do 10 grudnia Inspektorowi do przedłużenia ważności na rok następny.

Kwota 1 (jeden) zł. zą nową legitymację należy złożyć w Inspektoracie.

Koźmin, dnia 22 listopada 1926 r.
Stożewski, inp. szkol.

Dział ogłoszeniowy.

Walne zebranie

Spółdzielni Budowlanej w Koźminie

obdędzie się

w poniedziałek, dnia 6-go grudnia 1926 r.

o godz. 7-mej wieczorem w lokalu p. Mrozkowiaka z niżej podanym porządkiem obrad, na które szanownych członkow niniejszem zapraszam.

Porządek obrad:

1. Zagajenie
2. Komunikaty zarządu
3. Sprawa rozwiązania spółdzielni
4. Zakończenie.

W razie nieprzybycia dostatecznej ilości członków, wymaganej statutem, odbędzie się o godz. 8 wieczorem tego samego dnia, ponowne zebrania i to bez względu na ilość przybyłych członków. Uchwały tego zebrania będą prawomocne

Koźmin, dnia 25 listopada 1926 r.

ZARZĄD.

Licytacja przymusowa.

W środę, dnia l-go grudnia 1926 r.

e godzinie 3-ciej popołudniu w Pogorzeli na rynku obok lokalu p. Sierszulskiego sprzedawać będę najwięcej dającemu za gotówkę:

1 palto i 1 rower.

GLEMA, komornik sądowy w Koźminie.

Wykonuję zakładanie nowych oraz zmianę starych

ogrodów owocowych i ozdobowych

cięcie i przeszczepi nie drzew

po umiarkowanych cenach.

St. Tyran

b. instruktor przy szkole ogrodniczej w Koźminie.

Koźmin, ulica Staszica 15.

Na złocie — bez płytki — lub kauczuku

J. Bąkowski

DENTYSTA

Koźmin, Przyjemskiego 30 obok bóżnicy

Plombuję członkom wszelkich Kas Chorych.

OSTRZEŻENIE.

Niniejszem podajemy do wiadomości pp. Gospodarzom, którzy mają wirówki od **p. Ludwika Janickiego z Koźmina**, ul. Polna 5, ażeby mu nie zawierzali pieniędzy za takowe, bo pan Ludwik Janicki niema prawa do kasowania, i przy tej sposobności nadmieniamy, że **p. Ludwik Janicki już nie jest** naszym **zastępcą.**

Jedynemi, którzy są upoważnieni do sprzedaży wirówek

„Diabolo Wiking i Veloy“

są **p. Piotr Bączyk i p. Bronisław Dymel oboje z Koźmina.**

Szwedzkie Wirówki Pumpsep

S. Z. O. O. Poznań, ul. Wielka 13

Na ogłoszoną **sprzedaż maszyny do szycia, pieca westfalskiego i t. d.** w Orędownku Urzędowym nr. 92 oznajmia się, iż zgłoszenia przyjmuje nie p. Hoffmann jak mylnie podano lecz

p. Liberski dworzec.

Pocztówki

poleca w wielkim wyborze Księgarnia Orędownika

J. Kraszewskiej

w Koźminie.

Przyleciał PIES

(polowczyk)

odebrać można za zwrotem kosztów

u pana Zbeczki w Kromolicach

Formularze

do

wykazu młodocianych

poleca w każdej ilości

Zakład Graficzny, Koźmin

właśc. Leon Goldbek.

100 złotych nagrody

za

przychwycenie kłusownika

wypłaca

Związek Polskich Myśliwych

w Koźminie.

Uprasza się Policję Państwową, straż leśną i polną oraz stróży nocnych do współdziałania w tępieniu kłusownictwa

Nagrody wypłacone będą za schwyconych kłusowników na gorącym uczynku z fuzją lub ze sidłami.

Raporty prosimy skierować na ręce Przewodniczącego Z. P. M.

p. Dr. Janusza Chosłowskiego

w Czarnymsadzie.

Związek Polskich Myśliwych

na powiat koźmiński.

Czcionkami Zakładu Graficznego (właśc. Leon Goldbek) w Koźminie.